

tinget og et i Folketinget. Det maa alt-
 saa ikke være lykkedes det ærede Medlem
 at faa gjort sin Indflydelse saa stærkt
 gældende overfor Landstingets Højre, at
 han har kunnet faa dem til at optage
 Forslaget som deres og indbringe det der.
 Vi maa altsaa foreløbig . . . (Affbrydelse).
 Der er mere end to Slags, siger et æret
 Medlem. Ja, der er maaske flere Slags,
 men dem ser jeg bort fra. Det ærede
 Medlem har for øvrigt ganske Ret i, at
 der er flere Slags. Vi savne jo enkelte
 Medlemmer af Højres Gruppe her paa
 dette Lovforslag; jeg savner saaledes det
 ærede Medlem for Vestervig og det ærede
 Medlem for Hillerød. (En Stemme: Det
 ærede Medlem for Nakskov [Reventlow]).
 Ja, det ærede Medlem for Nakskov vil jeg
 nu aldeles ikke tale om; thi han er jo
 saa langt ude, at han ikke har kunnet
 komme med i dette Selskab. Men de
 andre to ærede Medlemmer havde jeg i
 alt Fald ventet at se her, naar dette
 Forslag skulde staa som et Forslag fra
 Folketingets Højre.

Det foreliggende Forslag er bedre end
 det, som var forelagt sidst. Der er, som
 jeg har nævnt, rettet paa det i forskellige
 Retninger, men det er naturligvis ikke saa
 godt som det; Socialdemokraterne have
 forelagt, det er det selvfølgelig ikke. Det,
 vi ønskede, var, at man skulde bygge paa
 det bestaaende. Det bestaaende er jo et
 Grundlag, som man i denne Sal fra Flertal-
 letts Side helst saa bevaret, og vi søgte
 at føje Flertallet deri, idet vi byggede
 paa det bestaaende. Vi byggede paa be-
 staaende Organisationer, som havde eller
 kunde faa Understøttelseskasser, og vi
 mente, at det vilde være rigtigst, at man
 betroede disse Organisationer, som havde
 Understøttelseskasser, og som udskilte disse
 fra deres øvrige Virksomhed, de Penge,
 som man vilde tilskyde fra Statens Side.
 Men dette var saavel den ærede Ordfører
 for Forslagsstillerne som hans Partifæller
 imod, og det var ogsaa det daværende
 Flertal af Reformpartiet imod. Af den
 Grund er det, at vi have villet se, om
 det ærede Medlem og hans Partifæller
 skulde have bedre Lykke med sig til at
 gennemføre deres Forslag. Kunne vi ikke
 faa det bedste, saa tage vi naturligvis det
 næstbedste.

Med Hensyn til Forslagets Enkeltheder
 vil det neppe være nødvendigt at komme
 meget langt ind derpaa. Som den ærede
 Ordfører antydede, er der forsøgt en Mo-
 tivering af, hvad man forstaa ved „ufor-
 skyldt Arbejdsløshed“, det vil sige, det er

egentlig kun negativt, denne Fortolkning
 gives, thi der siges, at „Arbejdsløshed be-
 tragtes ikke som ufor skyldt, naar der paa-
 viselig kan skaffes vedkommende Arbejde
 til den for hans Fag gældende tarifmæs-
 sig Betaling“ o. s. v. Jeg har i alt Fald
 hævdet, at en saadan Situation maatte
 ikke berøve en Arbejder Retten til at faa
 Understøttelse i en Arbejdsløshedskasse,
 thi det var en Stilling, hvori man ikke
 kunde forlange, at han skulde tage et Ar-
 bejde, naar der tilbydes ham en Betaling,
 der er under den tarifmæssige Betaling.
 Det glæder mig derfor, at Forslagsstillerne
 have optaget dette, det var ganske nød-
 vendigt. Men jeg nævnede, da jeg omtalte
 disse Forslag første Gang, ogsaa andre
 Ting. Jeg sagde, at jeg kunde ikke er-
 kende, at Arbejdsløshed, der var for-
 aarsaget ved, at en Arbejder, Mand eller
 Kvinde, havde været syg, og som Følge
 deraf var kommen ud af sin Beskæftigelse
 og derfor var kommen ud i Arbejdsløshed
 ikke paa Grund af, at han eller hun
 var syg i Øjeblikket, men paa Grund af,
 at de havde været syge tidligere — skulde
 bevirke, at de udelukkedes fra at kunne
 faa Hjælp fra Arbejdsløshedskasserne. Jeg
 kan ikke ganske se, at der er taget Hen-
 syn til det i den Forandring, som de
 ærede Forslagsstillere have foretaget ved
 deres § 7. Tidligere stod der jo, at „Ar-
 bejdsløshed forårsaget af Sygdom og
 Invaliditet giver ikke Ret til Understøt-
 telse af Kasserne.“ Nu staa der: „Ar-
 bejdsløshed direkte forårsaget af Sygdom
 eller Invaliditet giver ikke Ret til“ o. s. v.
 Jeg kan ikke se, at der er sket nogen
 væsentlig Forandring ved, at Ordet „direkte“
 er kommet ind. Thi hvad forstaa man
 ved „direkte“? Hvis man tænker paa den
 Tilstand, hvori Personerne befinde sig,
 naar de ere syge, er det klart nok, men
 saa synes jeg, at man ganske ligefrem
 skulde nøjes med at sige, at under Sygdom
 gives der ingen Understøttelse. Men mener
 man med dette Udtryk det samme, som
 man har sagt før, men nu i en noget
 vagere Form, at en Mand, som er bleven
 arbejdsløs paa Grund af, at han har været
 syg, ikke skal have Hjælp, saa er jeg ikke
 med. Jeg maa gentage min Anke imod
 de Optagelsesbestemmelser, som Forslags-
 stillerne atter i Aar have optaget i Loven,
 thi her er ganske vist taget Hensyn til
 min første Anke, men ikke til de øvrige.
 Jeg kan vedblivende ikke se, at Straffe-
 momentet har det mindste at gøre med
 en Mands eller en Kvindes Stilling til en
 Arbejdsløshedskasse. Han har jo Lov til